

teatrul de amatori

O IMPORTANTĂ MISIUNE

Mișcarea artiștilor amatori a reputat în ultimii ani succese însemnate, mobilizând tot mai mulți oameni ai muncii de la orașe și sate, care se consacră în timpul liber îndeletnicirii de artist. Un număr impresionant de echipe de teatru, alcătuite din muncitori, țărani muncitori, funcționari, ostași, elevi și studenți, aduc solia înviorătoare a unei activități nespuse de prețuite, îndeosebi în orașele care n-au teatre, în comunele și satele unde căminul cultural reprezintă o tribună de unde se tratează cele mai importante probleme ale epocii. Dezvoltarea impetuoasă a acestei mișcări, avîntul de masă pe care l-a luat au determinat ca la ora actuală un accent deosebit să cadă pe *calitatea* muncii artistice desfășurată de colective amatoare. Se dă bătălia pentru ca majoritatea formațiilor de teatru ale amatorilor să atingă nivelul celei de la Căminul cultural din Budișteni — de două ori laureată pe țară a festivalurilor închinat teatrului de amatori. Or, pentru ducerea la bun sfîrșit a noii etape în fața căreia se află mișcarea artiștilor amatori, e necesar ca misiunea de instructori ai acestor formații să fie încredințată unor oameni competenți, cu un înalt nivel profesional, ei înșiși talentați actori și regizori în teatrele profesioniste.

Casa Creației Populare a Capitalei a inițiat, de aceea, o verificare a tuturor instructorilor artistici, pentru a sonda nivelul aptitudinilor și cunoștințelor pe care aceștia le posedă. Căci, adesea, în calitatea de conducători ai muncii colectivelor de amatori s-au putut înfrîna persoane avînd insuficiente contingente cu activitatea artistică, îndeobște actori slab înzestrați din teatrele profesioniste, lipsiți de bagajul necesar de cunoștințe pentru împlinirea funcției de îndrumător artistic. Au fost, astfel, unii instructori care tălmăceau greșit conținutul de idei al textelor, datorită nivelului lor ideologic scăzut. Nu o dată, am rămas surprinși constatînd că unor asemenea „cadre” le era încredințată instruirea a două-trei colective de amatori. Cît de puțin fructuoase puteau fi rezultatele muncii unor asemenea instructori, e lesne de închipuit. Dănuirea lor mai departe în funcția de instructori ar fi putut aduce serioase prejudicii înfloririi și mai puter-

nice a mișcării de amatori — obiectiv principal al întregii munci desfășurate în acest domeniu, la ora actuală.

Înainte de comisia însă, s-au prezentat — fapt de mare însemnătate — instructori artistici care, pe drept cuvînt, sînt vrednici de cîstea de a fi conducători ai colectivelor amatoare. Constantin Dinescu, Ion Gheorghiu, Polixenia Karambi, Nicolae Motoc, Marcela Demetriad, George Postelnicu, Eveline Gruia, Vasile Dinescu și alții s-au dovedit ca foarte pricepuți în misiunea încredințată. Privind cu seriozitate și grijă această îndatorire artistică și cetățenească, ei s-au străduit să îngemăneze în persoana lor calitatea de regizor, de animator, de scenograf, de pedagog. În același timp au dovedit și un dezvoltat talent organizatoric, evident încă din felul în care au izbutit să pună „pe roate” colectivele cu care au lucrat.

Eforturile comisiei au fost îndreptate spre alegerea unor asemenea instructori artistici — chezași ai succesului pe care-l pot obține formațiile de amatori, în viitor. Totodată, la Casa Creației Populare a Capitalei se vor ține săptămînal cursuri speciale de filozofie, estetică, arta teatrului, în scopul de a îmbogăți în permanentă bagajul cultural al instructorilor. În felul acesta, colectivele conduse de instructori pricepuți vor izbuti să înscrie pe lista realizărilor noi biruințe artistice.

M. Raicu

DIN ACTIVITATEA CASEI RAIONALE DE CULTURĂ „N. BĂLCESCU”

Pe strada 11 iunie, există o casă de cultură; îi spune „N. Bălcescu”. Ea a luat ființă în 1955.

De atunci și pînă astăzi, activitatea desfășurată aici a fost deosebit de rodnică. La cîteva luni de la înființare, a fost organizată echipa de teatru, care a pregătit cîteva spectacole interesante. În regia actorului Gh. Păunescu de la Teatrul Ti-

netului, s-a reprezentat astfel *Jocul de vacanță* de Mihail Sebastian, cu care colectivul Casei de cultură a luat parte la cel de al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, clasându-se pe locul III în faza pe Capitală. Apoi, sub îndrumarea regizoarei Ioana Ottescu de la Teatrul Municipal, colectivul a pregătit o altă lucrare dramatică în trei acte, și anume *Idolul și Ion Anapoda* de George Mihail Zamfirescu. Considerându-se, pe bună dreptate, că eforturile îndreptate numai în vederea pregătirii unor piese de întinderea și greutatea celor de mai sus nu duc la dezvoltarea firească a colectivului și nu dobîndesc întotdeauna rezultatele scontate, direcțiunea Casei de cultură a introdus în 1958 o modificare în alcătuirea repertoriului său, în sensul orientării către piese într-un act. S-au jucat, astfel, *O întâmplare* de Horia Lovinescu și *A furat-o pădurea* de Mihail Leonard. Ultima a prilejuit colectivului artistic satisfacția unei aprecieri unanime din partea participanților la cel dintîi festival bienal de teatru „Ion Luca Caragiale“, decernându-i-se premiul I la faza pe Capitală și mențiune în cadrul finalei. Cu această ocazie a fost premiat și regizorul Tadeu Arsene, care a instruit echipa. Ulterior, a avut loc un spectacol cu piesa lui Tiberiu Vornic *Paznicul stelelor*, iar în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre s-a reprezentat piesa într-un act *În august cerul e senin*.

Actualul instructor artistic Marius Oniceanu repetă de mai multă vreme piesa în trei acte *Viața nouă*, a cărei premieră va avea loc în cursul Lunii prieteniei romîno-sovietice, iar în vederea deplasărilor în satele raionului se repetă intens comedia *Îndoiala* de Ernest Maftei. În planul de activitate al noii stagioni figurează comedia lui Mihailkov: *Sălbaticii* și mai multe piese într-un act. Sîntem însă de părere că activitatea colectivului teatral al Casei raionale de cultură „N. Bălcescu“ ar putea fi îmbunătățită printr-o orientare mult mai judicioasă în problemele alcătuirii repertoriului. Pregătirea unui spectacol cu piesa *Viața nouă* este oarecum improprie posibilităților și forțelor colectivului, care va avea de făcut față unor exigențe artistice și tehnice mult prea mari (printre altele, însăși scena este necorespunzătoare).

Surprinde, la un colectiv atît de activ, tergiversarea înființării unei brigăzi artistice de agitație. Deși există toate rezervele necesare, organizarea brigăzii artistice este

amînată prin simplul argument că încercarea de colaborare cu un scriitor n-a dus la realizarea unui text acceptabil. Nu există oare și alte disponibilități, în afara și mai ales înăuntrul colectivului? De pildă, un colectiv de creație.

Se poate spune că mîndria acestei case de cultură o constituie teatrul de păpuși, care n-a împlinit nici doi ani de activitate. Îndrumat de Roger Constantinescu, un entuziast regizor și constructor de păpuși, colectivul acesta a prezentat pînă acum 204 spectacole în fața a peste 53.000 de spectatori, în majoritate elevi. S-au jucat astfel: *Prima lecție*, *Arena păpușilor*, *Alegerile de altădată*, *Vasilache și Marioara*, *Tărcat-împărat*, *Capra cu trei iezi*, *Carnețelul fermecat*, *Ghicitoarea* și spectacolul de brigadă *E multă veselie în tabără la noi*. Stagiunea în curs este reprezentată prin *Ce cîstește Mihăiță* și un spectacol de estradă prezentat în cinstea aniversării a 500 de ani de existență documentară a orașului București. Colectivul numără 12 artiști minutori, repartizați în același timp să întărească și alte teatre de păpuși ale cluburilor și căminelor culturale. Nivelul lor artistic ridicat se datorește în bună măsură sprijinului acordat de Teatrul „Tîndărică“, încă de la înființare. Participînd la Festivalul bienal de teatru „Ion Luca Caragiale“ în 1958, păpușarii au ajuns pînă în faza finală, unde li s-au decernat premiul III și diplome nominale pentru măiestrie artistică tovarășilor: Alexandru Cristea, Izu Gherson, Ion Dicu, Ritta Constantinescu și Roger Constantinescu. Năzuind spre o cît mai înaltă calificare, ei au organizat schimburi de experiență cu o echipă a studenților celui conșuși de prof. dr. I. Malik, cu Teatrul „Prichindel“, cu teatrul de păpuși din Dessau etc.

Entuziasmul păpușarilor Casei de cultură „N. Bălcescu“ este demn de luat în seamă. Ei au inițiat acțiuni noi și îndrăznețe, punînd bazele primului cineclub păpușăresc din țara noastră. În acest scop s-a organizat un curs teoretic, cu aplicații practice de regie, interpretare și scenografie de film. Lecțiile au fost ținute de regizorul Bob Călinescu și scenograful Gheorghe Saidel de la Studioul „București“ și au fost urmate de numeroase vizionări ale filmelor de desene animate și păpuși, precum și de discuții.

George Rincu